

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2726/2019
23.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ристић, адвокат из ..., против тужене ББ, чији је пуномоћник Бранислав Томашевић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 105/19 од 20.06.2019. године, у седници одржаној 23.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 105/19 од 20.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Параћину П1 222/18 од 08.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене да Основни суд у Параћину није стварно надлежан за поступање у овом предмету. Ставом другим изреке, одбачена је, као неблаговремена, тужба којом је тужилац тражио да се поништи решење о престанку радног односа отказом Уговора о раду тужене од 20.09.2017. године у целости као незаконито и да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 52.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 105/19 од 20.06.2019. године, потврђено је првостепено решење у ставу другом и трећем изреке, а жалба тужиоца, у том делу, одбијена као неоснована. Одлучено је да се трошкови одговора на жалбу не досуђују.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, у смислу члана 408., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује да је у поступку пред другостепеним судом почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., у вези члана 94. ЗПП, из разлога које је у својој одлуци навео другостепени суд, а које прихвата Врховни касациони суд.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је поднео тужбу против тужене 28.12.2017. године ради поништаја решења тужене од 20.09.2017. године, којим је отказан уговор о раду тужиоцу, а које му је уручено 28.09.2017. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, у претходном испитивању тужбе, правилно нашли да је тужба поднета неблаговремено, супротно одредби члана 195. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05, 75/14) и да је треба одбацити.

Одредбом члана 195. Закона о раду, прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом (став 1.). Рок за покретање спора је 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права (став 2.).

У конкретном случају тужени је 28.09.2017. године доставио решење тужиоцу о отказу уговора о раду, када је, тужилац сазнао за повреду његовог права на рад. Како је тужбу поднео 28.12.2017. године то је протекао посебно прописан рок за подношење тужбе (преклузивни), у смислу члана 195. став 2. Закона о раду, па је иста поднета неблаговремено, у смислу члана 294. став 1. тачка 2. ЗПП.

По налажењу Врховног касационог суда, нису основани ревизијски наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права приликом оцене благовремености поднете тужбе, зато што је, по наводима ревизије, почетак рока прописаног чланом 195. став 2. Закона о раду, требало рачунати од 08.12.2017. године када је одлука о укидању решења о отварању стечаја над туженом објављена на огласној табли суда. Ово из разлога, јер је за оцену благовремености тужбе за поништај отказа уговора о раду, као у конкретном случају, релевантан дан престанка радног односа, односно дан када је запосленом достављена одлука послодавца којом се отказује уговор о раду, као дан сазнања за повреду права. Поред наведеног, на другачију оцену благовремености тужбе нису од утицаја ни остали наводи ревизије којима се указује на примену одредби којима су регулисане правне последице отварања и обуставе стечајног поступка у Закону о стечају, јер је, како је наведено, за оцену благовремености тужбе за поништај уговора о раду релевантан дан сазнања за повреду права на рад.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1., у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Туженој не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти, у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић